

En slutkommentar.

Jeg fratræder efter eget ønske min stilling som direktør for VUC Syd. Det er for så vidt på en ganske udramatisk baggrund. Jeg er blevet 63, har været 37 år på arbejdsmarkedet, heraf 36 år inden for voksenuddannelse. Jeg har i 25 år siddet på ledende poster med et betydeligt arbejdspensum, så min arbejdsindsats målt i almindelige arbejdsmarkedsår har for længst rundet de 40. Så er det tid til et nyt afsnit.

Jeg er også ganske enkelt blevet en noget slidt udgave af mig selv. Så en fortsættelse i jobbet er hverken en god løsning for VUC Syd eller for mig selv. Jeg er nok ekstra slidt, fordi min ledelsesmæssige tilgang altid har handlet om udvikling og innovation af voksenuddannelse, som jeg alle år har brændt for. I dag tales der meget om innovation, men glemmer man en gang imellem, at innovation som regel indeholder at turde at gøre tingene på en anden måde? Det kan man ikke gøre uden risici, og man kan ikke gøre det, uden at der forekommer fejlbeslutninger.

Der findes mange fejlfindere rundt omkring, og det er efter min dybeste overbevisning også helt på sin plads, at der bliver kontrolleret og ledt efter fejl. Jeg synes dog også, at fejlfindere skulle huske på at være nysgerrig på de visioner, som de såkaldte fejl kan være en afledt virkning af. Man kan godt sætte tingene op sort-hvid, og hvad der er rigtigt og forkert. Virkeligheden kan sagtens være mere nuanceret.

VUC Syd er inden for den seneste tid blevet hængt ud for en række dispositioner. Jeg vil ikke starte et stort forsvar, men blot komme med et par refleksioner:

1. Hele VUC Syds bestyrelse rejser på studietur til Californien i 2014. Hvorfor skal alle med? Der sidder 10 mennesker i bestyrelsen, valgt på forskellige baggrunde og interesser. Bestyrelsen er det øverste besluttende organ, og har alle år været dybt engageret og optaget af VUC's virke. Kunne det tænkes, at en uge sammen, der godt nok koster 380.000 kr. i starten af en valgperiode på 4 år, hvor man skal forvalte for ca. 1 mia. kr, kunne føre til klogere og bedre beslutninger?
2. VUC Syd er oprindelig sammenlagt af 8 forskellige institutioner og er fordelt på rigtig mange forskellige geografiske afdelinger. VUC Syd er vokset fra 120 til 330 medarbejdere. Siden 2002 har man derfor haft en tradition for hvert andet år at samle alle medarbejdere til såkaldte pædagogiske dage med overnatning. Med et fagligt program, men også med henblik på at kitte institutionen sammen socialt og arbejdsmæssigt. Vi er blevet bebrejdet at have anvendt 3, 8 mio kr. på 3 gange pædagogiske dage i 2010, 2012 og 2014. Kunne det tænke sig, at pengene faktisk var givet godt ud i forhold til resultater og fælles forståelse af en pædagogisk linje?
3. Vi er af nogle blevet bebrejdet, at vi har bygget for meget og for dyrt. Siden 2007, hvor vi havde ca. 900 årselever er vi vokset konstant, og havde i 2016 ca. 2.600 årselever. Vi har i samme periode derfor også nødvendigvis udvidet bygningsmassen fra 12.000 kvadratmeter til 24.000 kvadratmeter. Og vi har i vores måde at bygge på og skabe studiemiljø og anvende IT på haft for øje at skabe bedre voksenuddannelse med bedre resultater. Vi har sparet op for at kunne dette, og har i dag kun en gældsprocent på 26%. Det har også haft sine omkostninger, men kunne man tænke sig, at vi langsigtet har været gode til at prioritere og økonomisere?
4. Vi er blevet bebrejdet, at vi har gjort brug af sponsorater til diverse idrætsgrene, og også dette er blevet kaldt problematisk omgang med offentlige midler. Men kunne det tænkes, at denne form for netværksdannelse og direkte markedsføring over for grupper, der er aftagere eller rekvirenter af voksen- og efteruddannelse, faktisk er en mere effektiv og billigere markedsføring end pjecer og annoncer?

Det skal slet ikke forklejne, at jeg helt sikkert har begået mange fejl i årenes løb. Der har dog ikke kun været bebrejdelser og kritik, men også anerkendelse fra rigtig mange sider, både internt og eksternt. Og jeg vil gerne takke for mange inspirerende timer sammen med VUC's medarbejdere. Det er en arbejdsplads med mange fantastiske mennesker, som jeg kommer til at savne. Og

selvfølgelig en stor tak til en visionær og handlekraftig bestyrelse, og især en enestående bestyrelsesformand. Og tak til mange gode samarbejdsparter - ingen nævnt - ingen glemt. Men nu vil helbredet ikke mere. Jeg er sygemeldt og har valgt at fratræde. Og blandt alle mine beslutninger i årenes løb er det sikkert ikke den dårligste.

Hans Jørgen Hansen